

गंभीरोमंत्रगोपनसमर्थः ॥ ४३ ॥ शौटीरः प्रगल्भः द्वेष्यवत्तेह्यपापं यस्य स द्वेष्यपापकः ॥ ४४ ॥ आधिस्तता आधातुमिच्छता ॥ ४५ ॥ पंचानामभावेऽप्यवरास्त्रिभ्योन्यानकार्याः ॥ ४७ ॥ प्रकृतिषु स्वाभ्यामाद्यादि
षु मंत्रिणां छिद्रं अथ योक्तकारित्वाभावेन परस्यावसरदानं ॥ ४८ ॥ रक्षेत गोपयेत् पितृभ्यात् विवरं छिद्रं ॥ ४९ ॥ मंत्रो गूढो येषां ते मंत्रसंहननो मंत्रकवचः इतरेशूरजनादयः ॥ ५० ॥ स्वामिनो मंत्रिणश्च मदादिरहिताः सं
तोयद्यन्योन्यमनुवर्तते तर्हि निर्दयताः सुखिनो भवन्तीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ नित्यमित्यर्थः उपधा छलानि तानि पंच तेषु केवलं वाचिकी द्रोणवधे होतुं श्वत्थामाकुंजर इत्युक्तियुधिष्ठिरस्य मनसिच्छलाभावात् भीमस्य तु तत्रै

सत्यवाक् शीलसंपन्नो गंभीरः स त्रपो मृदुः ॥ पितृपैतामहोयः स्यात्स मंत्रं श्रोतुमर्हति ॥ ४३ ॥ संतुष्टः संमतः सत्यः शौटीरो द्वेष्यपापकः ॥ मंत्रविकालविच्छूरः
स मंत्रं श्रोतुमर्हति ॥ ४४ ॥ सर्वलोकमिमं शक्तः सांत्वेन कुरुते वशे ॥ तस्मै मंत्रः प्रयोक्तव्यो दंडमाधित्सतानृप ॥ ४५ ॥ पौरजानपदायस्मिन् विश्वासं धर्मतो गताः ॥
योद्धानयविपश्चिच्च स मंत्रं श्रोतुमर्हति ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वैर्गणैरैतैरुपपन्नाः सुपूजिताः ॥ मंत्रिणः प्रकृतिज्ञाः स्युर्ह्यवरा महदीप्सवः ॥ ४७ ॥ स्वासुप्रकृतिषु
छिद्रं लक्षयेरन्यस्य च ॥ मंत्रिणां मंत्रमूलं हिराज्ञो राष्ट्रं विवर्धते ॥ ४८ ॥ नास्य छिद्रं परः पश्येच्छिद्रं परमन्वियात् ॥ गूढं कूर्म इवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ॥
॥ ४९ ॥ मंत्रगूढा हिराज्यस्य मंत्रिणो ये मनीषिणः ॥ मंत्रसंहननो राजा मंत्रांगानीतरेजनाः ॥ ५० ॥ राज्यं प्रणिधिमूलं हि मंत्रसारं प्रचक्षते ॥ स्वामिनस्त्वनुवर्त
ते तस्यर्थमिह मंत्रिणः ॥ ५१ ॥ संविनीयमदक्रोधौ मानमीर्ष्यां च निर्वृताः ॥ नित्यं पंचोपधातीतैर्मंत्रयेत्सह मंत्रिभिः ॥ ५२ ॥ तेषां त्रयाणां विविधं विमर्शं विबु
द्ध्यचित्तं विनिवेश्य तत्र ॥ स्वनिश्चयं तत्प्रतिनिश्चयज्ञं निवेदयेदुत्तरं मंत्रकाले ॥ ५३ ॥ धर्मार्थकामज्ञमुपेत्य पृच्छेद्युक्तो गुरुर्ब्राह्मणमुत्तरार्थं ॥ निष्ठाकृता ते न य
दासहः स्यात्तं मंत्रमार्गं प्रणयेदसक्तः ॥ ५४ ॥ एवं स दामं त्रयितव्यमाहुर्धर्मं तत्र तत्त्वार्थं विनिश्चयज्ञाः ॥ तस्मात्तमेवं प्रणयेत्सदैव मंत्रं प्रजासंग्रहणे समर्थं ॥ ५५ ॥
न वामनाः कुञ्जकृशानखं जानां धो जडः स्त्रीचनपुंसकं च ॥ न चात्र त्रितयं कपुरो न पश्चान्नोर्ध्वं न चाधः प्रचरेत्कथंचित् ॥ ५६ ॥ आरुह्य वा वेदं मत्तैव शून्यं स्थलं प्र
काशं कुशकाशहीनं ॥ वागंगदोषान्परिहृत्य सर्वान्संमंत्रयेत्कार्यमहीनकालं ॥ ५७ ॥ इति श्रीम ० शां ० सभ्यादिलक्षणकथनेऽप्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

वकायिकी वाचिकी च केवलं मानसिकी पाण्डवेषु धृतराष्ट्रस्य वाचिक्या अभावात् तत्रैव धार्तराष्ट्राणां कायवाङ्मनोभवाज्जगृहे सौमिकेऽश्वत्थाम्नः कायिकीति पंचविधा उपधातामतीतैः ॥ ५२ ॥ तेषामिति त्रयाणां
त्रीणि मतानि स्वनिश्चयं चावधार्य निश्चयङ्गं प्रतिनिश्चितं तन्मतं चतुष्टयं निवेदयेदिति द्वयोः संबंधः ॥ ५३ ॥ तेन गुरुणा पिचतुर्भिः सह ऊहापोहपूर्वकं यदानिष्ठासिद्धांतः कृतो भवेत्सोऽपि यदा सहः स्यात्सर्वेषामैकमत्येन स्या
न्न दातं मंत्रं प्रणयेत्कार्यं नियोजयेत् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अत्र मंत्रस्थाने ॥ ५६ ॥ वाग्दोष उच्चैर्भाषणादिः अंगदोषो नैव त्रयविकारादिः तेनान्यनाधिक्षिपेदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ इति ० शां ० भा ० अष्टमीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥